

Pribetský Spravodaj

Perbetei Hírmondó

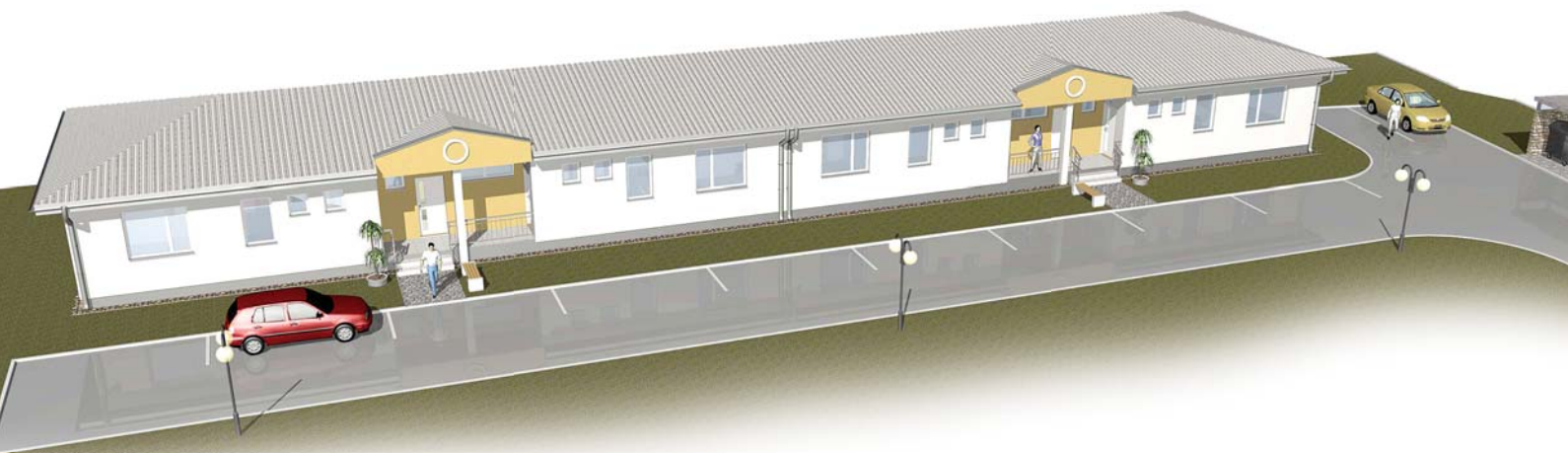
Vážení občania!

Napriek našej snahe, aby sa minulý rok postavil bytový dom so 6 b.j., firma Innovia Trnava zostala len pri sľuboch. Z toho dôvodu sme boli nútení vybrať novú firmu, ktorou sa stala firma Darton s.r.o. z Komárna a prípravné práce na začatie výstavby veľmi úspešne pokračujú. Ani sa nenazdáme, položia sa základy a koncom roka sa bude kolaudovať. Bytový dom bude postavený v zadnej časti pozemku oproti budove obecného úradu. Prví nájomníci sa budú môcť do bytov nasťahovať v prvom polroku 2015.

Jozef Koša, starosta obce

Vážení občania!

*Dovoľte mi v mene Obcej samosprávy
ako i v mene svojom zaželať Vám
príjemné prežitie Veľkonočných sviatkov!*

Tisztelt polgártársak!

A legnagyobb igyekezetünk ellenére, hogy a tavalyi évben felépüljön közösségünkben a 6 bér lakásos sorház a nagyszombati Innovia vállalat részéről csak az ígéreteseknél maradt. Ezen oknál fogva kénytelenek voltunk másik céget keresni, így a komáromi Darton k.f.t.-re esett a választásunk, akik az építkezéshez szükséges előkészületi munkálatokat nagy sikerrel folytatják. Észre sem vesszük és elkészülnek az alapok, és az év végére megtörténik a lakások átadása is. A lakásegység a községi hivattal szembeni közterület hátsó részében épül fel. Az első bér lakók a 2015 – ős év első felében költözhetnek be.

Kósa József, polgármester

Tisztelt lakosok!

*Engedjék meg, hogy a Községi
Önkormányzat és a saját nevemben
békés, boldog, örömteli
húsvéti ünnepeket kívánjak!*

SZABADSÁG, SZERELEM

„Szabadság, szerelem!
E kettő kell nekem.
Szerelmemért föláldozom
Az életet,
Szabadságért föláldozom
Szerelmemet.”

(Petőfi Sándor)

Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc tiszteletére megrendezett emlékünneprégre Perbetén 2014. március 16-án 15⁰⁰ órakor került sor. A megemlékezés a kultúrház udvarán álló kopjafánál kezdődött, ahol Perbete Község Önkormányzata, a községben működő szervezetek és intézmények képviselői elhelyezték az emlékezés koszorúit.

Az emlékműsorra a kultúrház

nagytermében került sor, melyet Krutek Andrea szavalata nyitott meg, majd Szabó Edittől hallhatunk részletet Jókai Mór Forradalom vér nélkül című cikkéből. Az ünnepi beszéd a forradalom női szereplőiről szólt, akik bátorságukkal, tetteikkel, szerelmükkel ott álltak egy-egy márciusi ifjú mögött. Az ünnepi műsorban szerepeltek a Magyar Nevelési Nyelvű Óvoda gyermekei, a Ma-

gyar Tanítási Nyelvű Alapiskola énekkara valamint irodalmi színpada, Slávik Bálint, a Napraforgó Gyermek Néptáncsoport és az Árvalányhaj Népdalkör.

Az előadók ünnepi öltözteték a szívünket.

Mgr. Török Sarolta

A CSEMADOK PERBETEI ALAPSZERVEZETÉNEK ÉVZÁRÓ TAGGYÜLÉSE

2014. február 2-án a Csemadok Perbeti Alapszervezete megtartotta évzáró taggyűlését.

A beszámoló sokrétű kultúr-tevékenységről tett tanúbizonyságot. Az alapszervezet emlékünnepséget tartott az 1848/49-es szabadságharc és forradalom tiszteletére, sikeresen lezajlott a Nép-

művészeti Fesztivál, a Szent István napi ünnepség, valamint a KI MIT TUD? tehetségkutató verseny, amely rendezvények saját műfajukon belül tömegeket mozgattak meg. Március 14-én a Kicsi Hang versenklő együttes adott koncertet, augusztus 20-án a Kisújfalusi Színiársz Csoport előadását tekinthettük meg. Az alapszervezet mellett működő Árvalányhaj Népdalkör benevezett a Bátorpiros Szép Rózsa Népzenei Vetélkedőbe, melynek országos fordulóján EZÜSTSÁVOS minősítést ért el. A szervezet kultúrcsoportjai, a Napraforgó Gyermek Néptáncsoport és az Árvalányhaj Népdalkör rendszeresen részt vettek a község által szervezett rendezvényeken, valamint képviselték községünket a Kolozsnémai Járási Dal- és Táncünnepélyen, a Napraforgó Gyermek Néptáncsoport részt vett a Tánc Világ-

napján Naszvadon, a Martosi Kistérségi Népművészeti Fesztiválon, Ácsos az óvoda és az alapiskola jótékonyági bálján. A beszámoló után bemutakoztak a szervezet új tagjai. Az évzáró gyűlésen a vezetőség kitűzte terveit a következő évre, melyben rendezvényei sorát tartani szeretné.

Ez a rendezvény sem maradhatott el kultúrműsor nélkül, a Napraforgó Gyermek Néptáncsoport moldvai táncokat adott elő, Zsitva Ákos szavalt, Tárnok Boglárka valamint Slávik Bernadett énekelt, az Árvalányhaj Népdalkör egy népdalcsoporttal lépett fel és koncertet adott a We Are Serious együttes.

A szervezet vezetősége minden kedves támogatónak, legyen a támogatás anyagi vagy tettebeli jellegű, köszönetet mond.

Mgr. Török Sarolta

NÓTAEST

Február 2. szombatján a perbeti kultúrházban a HÍD együttműködés pártja és a helyi önkormányzat szervezésében disznótoros vacsorával egybekötött nótaestre került sor. A rendezvényt Krutek Andrea nyitotta meg.

„Úgy zokog a magyar nóta, mintha egy egész nemzet eltemetett álma volna, - hangzott mottóként. A nóta történetének felelevenítésén túl azt is megtudhattuk, hogy a magyar nótát, mint szellemi értéket 2014. január 30-án hungarikummá nyilvánították.

És valóban a dalolás, a harmonikaszóval aláfestett közös ének-

lés és a baráti-családias légkör töltötte be a kultúrház nagytermét. Kósa József polgármester köszöntő beszédében hagyományteremtő küldetéssel indította útjára a disznótoros nótaestet. A helyi Árvalányhaj Népdalkör nótázása adta meg az alaphangot, melyet Lacza Alex szavalata, Uzsák Judit éneke követett, s a Margaret Mazsorett- és Táncklub változatosan fergeteges táncra tett teljessé.

A disznótoros vacsora és a több órás jó hangulatú nótázás közösségi élményt nyújtott, s a folytatásra mindenképpen méltó alapot jelentett. **Bíró Attila**

JUBILÁNSOK KÖSZÖNTÉSE

Perbete Község Önkormányzata hagyományosan minden év adventi időszakában köszönti az aranylakodalmukat ünneplő házaspárokat, valamint azon polgárainkat, akik az év folyamán léptek 75. életévükbe. Ezen ünnepségnek tavaly december 4-én a kultúrház nagyterme adott otthont, ahol Szabó Andrea anyakönyvvezető üdvözölte a megjelenteket, köztük a helyi mezőgazdasági szövetkezet elnökasszonyát Ádámka Arankát, aki egyben a szociális bizottság elnöke is. Továbbá köszöntötte azt a 7 kedves házaspárt, akiknek megadatott, hogy együtt ünnepelhették házasságkötésük 50. évfordulóját és a 28 jubiláló szépkorút, sok-sok szeretetben, békességben és a lehető legjobb egészségben eltöltendő éveket kívánva. Ezt követően a község polgármestere, Kósa József, köszöntőjében méltatta, hogy az idők iránti tiszteletünket, szeretetünket és hálánkat szeretnénk kifejezni mi

is ezzel az ünnepséggel. „Tudniuk kell, hogy fontosak nekünk, hogy gondolunk Önökre, hogy tiszteljük, becsüljük és szeretjük Önöket.” Községünk Önkormányzata virággal és vásárlási utalvánnyal kedveskedett az ünnepelteknek. Ezután kultúrműsor következett, amelyben fellépett Tücsök Nikolett, gitáros-énekes, aki megzenésített verseket, gyönyörű lélekemelő dalokat adott elő, majd az Árvalányhaj Népdalkör nótacsoikkal kedveskedett a jubilánsoknak. Az ünnepség jó hangulatban telt, amit számunkra mi sem bizonyít jobban, mint a sok szívből jövő hála és köszönet.

*„Megérdemlik az idők,
szeressük, tiszteljük őket!
Kedves arcukon ott láthatók
az élet nehéz barázdái.
Érett, kedves mosolyukban
a nehéz sorsukat lehet látni.”*

Szabó Andrea
anyakönyvvezető

90 ÉVES POLGÁRAINK

Szenczi Miklósné szül. Jakab Ilona

Hegedűs József

Az idők iránti megbecsülés és tisztelete kifejezésekként a februári hónapban újabb szépkorú lakosaink köszöntésére került sor. Perbete Község Önkormányzata nevében Kósa József polgármester, Szabó Andrea anyakönyvvezető és Sukola Andrea a községi hivatal szociális osztályának alkalmazottja köszöntötte fel 90. születésnapja alkalmából **Szenczi Miklósné, született Jakab Ilonát és Hegedűs Józsefet.**

Ilonka néni tíz éve Érsekújvárott él lányával és unokaival, akik igyekeznek az idős asszony napjait széppé varázsolni. Nagy örömmel fogadott bennünket. Korához képest jó egészségnek örvendő, ma is irigylésre méltóan, példamutatóan sugárik belőle a lendület és a jókedv. Élete során számos igen nehéz helyzettel, problémával kellett megküzdenie, de ereje, igyekezete, tenni akarása mindenben átsegítette.

Ilonka néni sokat mesélt fiatal éveiről majd régi fényképeket nézegettünk. Elmondása szerint mindig rengeteget dolgozott. Nyolcvan éves koráig egyedül élt, szinte mindent maga végzett el a ház körül és aktívan tevékenykedett a kertben. Mélyen vallásos asszony lévén a következő mondatok vezérelték, segítették őt mindennapjaiban:

„Imádkozz és dolgozz !“

„Épp testben, épp lélek ! „

Szenczi Miklósnétól megtudtuk, hogy szerinte a hosszú élet titka az állandó tenni akarásban rejlik,

továbbá abban, hogy a legkisebb dolgoknak is tudjunk örülni és szeressük a zenét. Az idős asszony most mindennapjait televízió nézéssel, rádió hallgatással valamint a Biblia olvasásával tölti. Ezen kívül nagyon szeret kézimunkázni.

Józsi bácsi feleségével él, aki 63 éve fogadtak egymásnak örök hűséget. Napjai nagy részét a baromfiudvarban tölti, ahol a háziállatokról gondoskodik. A legnagyobb boldogságot számára a galambjai jelentik. Alig várja a szép meleg napok érkezését, olyankor kiül a ház melletti kispadra és gyönyörködik a körülötte turbékoló galambokban.

Örömmel tapasztaltuk, hogy mindkét ünnepeltünk a kilenc megélt évtized ellenére is testi-lelki frissességnek örvendhet.

Jubiláló polgárainknak a jókívánságok mellett ajándékoszárral és emléklappal kedveskedtünk egy szép virágcsokor kíséretében, majd aláírták községünk emlékönyvét.

Kedves Ilonka néni és Józsi bácsi! Perbete község lakossága és önkormányzata szívből jövő jókívánságait fogadják szeretettel! Kívánunk Önöknek továbbiakban is nyugalmas, boldog, szeretetben bővelkedő, egészséges életet! Isten éltesse Önöket még sokáig, hogy köztünk és szereteteik között tölthessenek sok-sok boldog napot mindnyájunk örömeire.

Szabó Andrea
anyakönyvvezető

KÖZÖS MOZGÁS – ERŐSEBB BARÁTSÁG!

2014. március 24-e. A Nyitnikék óvoda nagycsoportosai számára EZ volt AZ A NAP, amikor a testet-lelket felüdítő mozgás vette át a főszerepet egy lapos, álmos hétfői reggelen. Bevalljuk, hogy izgatottan vártuk már a találkozást az iskolásokkal. Vajon a házigazdák is így gondolták? Meghiszem azt! Lelkesen és lendületesen vetették bele magukat a sportdélelőtti megszervezésbe és annak előkészítésébe. A tornatermet pillanatok alatt elepték a gyerekek, levegője egyszerre telt meg élettel és energiával. Hasonlatos volt az öröm a tavaszban döngicsélő méhecskék táncához. A felfokozott hangulat izgalommal társult, és mi már alig vártuk, hogy elkezdődjön a sportverseny. Nem különben a két Andi tanító néni is, akik hangyaszigorommal készítették elő a tarka terepet a virgonc bogaraknak. A ritmusos zenére történő bemelegítés még inkább fokozta a ráhangolódást az elkövetkező gyakorlatokra. A vadvirág színei köszöntek visz-

za a csoportok megjelölésénél. Három a magyar igazság! Így csapataink is ennek tükrében rendeződtek, tagolódtak. A mozgásos játékok változatosak és érdekesek voltak. Próbára tettük magunkat a futó, a kúszó, a mászó, az ugró, a dobó, valamint az egyensúlyozó, a labda, az erő- és ügyességi gyakorlatoknál is. Sőt! Tiszteletünkre még kötélhúzó versenyt is rendeztek! Mindez gyermekbarát hozzáállással, vidám hangulatban, ötletes tornaeszközökkel és leleményes pedagógusok vezetésével történt. A versenynek csak győztesei voltak, hiszen mindhárom csapat dobogós helyezést ért el. A sportérmekek és az ajándékok kiosztása után meleg teával csillapítottuk a szomjunkt. Köszönjük, hogy most sem feledkeztetek meg a Nyitnikékről. A jómadarak hálásak ezért Nektek. A közös sportolás lehetőség a rendszeres találkozásra. A sport, az egészség a közösség és a jövő mindenkinek fontos érték legyen!

Bc. Juhász Timea

BEÍRATKOZÁS A NYITNIKÉK ÓVODÁBA

*Hej, óvoda, óvoda,
de fényes az ablaka, de tágas
az ajtaja,
de szép tiszta minden terme,
zsibong a sok gyerek benne;
olyan, mint egy kacsalábon
forgó, ékes palota.*

A beíratkozási program keretén belül 2014. február 7-én nyitott napot tartottunk a Nyitnikék óvodában.

Délelőtt vártuk községünk gyermekeit, akik az óvodáskor küszöbéhez értek. Nagy örömünkre sok kisgyermek jött el hozzánk szüleivel, nagyszüleivel. A csemeték nagy lelkesedéssel vették birtokukba a játéktérmet, építhettek, táncolhattak az ovisokkal együtt, élvezhették a gyerekek

társaságát. Játék közben kötetlen beszélgetés folyt az anyukák és óvó nénik között, ismerkedtek egymással és a gyerekekkel. Az óvoda igazgatónője röviden ismertette a szülőkkel az óvodai programunkat, óvodánk sajátosságait, hagyományait és válaszolt a szülők kérdéseire. Végezetül egy kis frissítővel kedveskedtünk vendégeinknek. Búcsúzóul mindenki kapott ajándékot. Néhány kisgyermek csak nehezen hagyta el az óvodát, szünni nem akaró játékkedve miatt.

Bízunk benne, hogy szeptemberben újra találkozunk. Kívánjuk, hogy lelkesedésük addig is kitartson, hogy bátor kis óvodásokká váljanak!

Porubský Nikolett
óvodavezető

ZÁPIS DETIČIEK DO MATERSKEJ ŠKOLY

V mesiaci marec sa koná v materskej škole zápis detí na ďalší školský rok. Už niekoľký raz sme pre rodičov s deťmi pripravili deň otvorených dverí. V tento deň majú rodičia možnosť spoznať naše priestory, denný režim materskej školy, zahrať sa s nimi v triede, na školskom dvore. Aj 5. marca sa malá trieda zaplnila drobčekmi, ktorí sa pohrali, lepili s rodičmi snežienky, poskakali si odvážne v trampolíne. Potom sa presunuli na školský dvor, kde sa previezli na bicykloch, motorkách. Zo skúsenosti vieme, že krátke občasná návštevy detí s rodičmi ešte pred nástupom do MŠ napomáhajú rýchlejšej adaptácii detí na nové prostredie a lepšiemu začleneniu sa detí do kolektívu.

Jana Gáborová

KARNEVAL V MATERSKEJ ŠKOLE

Podujatie, ktoré tradične organizujeme a je deťmi veľmi obľúbené je karneval. Aj tieto Fašiangy, 21. februára sme sa zmenili na rozprávkové bytosti. V miestnom kultúrnom dome sme sa začali zabávať, keď nás prekvapil šašo Ľuboš. Deťom predviedol množstvo trikov, huncútstiev, zažartoval si

s nimi. Potom sa prítomným hosťom všetky masky predstavili. Masky si spolu zatancovali, vybláznil sa, ako sa na poriadnom karnevale patrí. Nakoniec sa občerstvili na sladkých koláčikoch, ktoré pripravili naše šikovné mamičky.

Bc. Renáta Matušeková

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

Tento rok sa zápis žiakov do 1. ročníka na školský rok 2014/2015 konal 6. februára 2014. Ako každoročne, tak i tento rok sme s radosťou očakávali na zápis do 1. triedy budúcich školákov. Boli trochu vystrašení z toho, čo na nich v tej veľkej škole čaká. Všetko však zvládli hravo - matematické úlohy, kreslenie, tvary písmeniek i prednes básne alebo pesničky. K dobre zvládnutým úlohám patrí aj odmena - potešili sa sladkosťami, mafinkám s rozprávkovým námetom i „myšácim ceruzkám“, ktoré zhotovili starší žiaci.

Zo zápisu odchádzali s dobrým pocitom, úsmevom na perách. Aj pani učiteľky sa už tešia na 15 zapísaných prváčikov.

Mgr. Stavruľa Angyalová
Mgr. Katarína Čupková

ŠKOLSKÝ KARNEVAL

Fašiangy, Turíce, Veľká noc ide, kto nemá kožúška, zima mu bude. Na známosť sa všetkým dáva, mimoriadne vážna správa: „že každý rok v tomto čase karneval tu máme zase.“ Keďže k ľudovým tradíciám patrí aj fašiangové obdobie, preto sme sa i my v našej základnej škole rozhodli ukončiť toto obdobie tradičným karnevalom. Všetky deti sa prezliekli do krásnych masiek, aby spoločne prežili jedno februárové dopoludnie. Stretili sa tu princezné s rozprávkovými bytosťami, zviera-

ratkami a inými postavičkami, aby sa spolu pri hudbe pobavili. Karnevalová veselica bola spestrená rôznymi súťažami. Kvalitu, originalitu i samotný nápad hodnotila porota v zástupení pani učiteľiek. Potom nasledovala obľúbená tombola, v ktorej žiaci povyrávali množstvo pekných a zaujímavých cien. Tak ako pri každej podobnej udalosti nás naše deti nesklamali: ukázali, aké sú vďačné, šťastné, tvorivé, čo v nich je a čo z nich môže byť.

Mgr. Lucia Benková

NÁVŠTEVA KÚZELNÍKA

V jedno utorkové dopoludnie sme privítali v našej škole kúzelníka a jeho pomocníka - klauna. Priviedli so sebou aj rôzne zvieratá. Najprv nám predviedli zaujímavú šou, pri ktorej žiaci mohli sledovať pohybové aktivity psíkov. Všetci sa tešili aj na kúzla, ktoré si pre nich pán kúzelník pripravil. Zatiahol deti do magického sveta, v ktorom sa aj nemožné stáva možným a v ktorom sa na vlastné oči presvedčili, že v prítomnosti kúzelníka skutočne nie je nič nemožné, a odniesli si z tohto vystúpenia

spomienku, ktorá im navždy zostane ukrytá v pamäti. Kúzla so šatkami, s drevenými zajačikmi, s kockami, s peniazmi boli naozaj originálne. Niektorí žiaci sa stali aj pomocníkmi pri vytváraní kúzelníckej mágie. Veľkým prekvapením boli exotické zvieratá - had a krokodíl. K hadovi sa deti mohli aj priblížiť a odfotiť sa s ním. Vystúpenie sa skončilo bozkom kúzelníka s krokodíлом. Už teraz sa tešíme na ďalšie originálne vystúpenie kúzelníckej mágie.

Mgr. Lucia Benková

ISKOLÁBA HÍVOGATÓ

„Szeresd a gyermeket, a gyermek gyenge tő.

Friss, fakadó rugyet szelíden rengető.“

(Pósa Lajos)

A szlovákiai iskolákban 2014. január 15. és február 15. között zajlottak a beiratkozások az alapiskola első évfolyamába. Iskolánkban már másodszor zajlott egy kicsit másképp ez a szülők és gyermekek számára is rendkívül fontos nap. A kisgyermek számára meghatározó élmény, hogyan találkozik először az iskolával. Igyekeztünk olyan környezetet biztosítani a leendő elsősöknek, hogy ez a találkozás feszültség- és félelemmentes legyen. Játékos formában mértünk fel a 13 kisgyermek alapképességeit, lehetőség volt a csoportos

munkára és az egyéni bemutatkozásra is. A képességfelmérés során segítségünkre volt Misák Judit gyógypedagógus. A szülőknek PaedDr. Strédl Terézia PhD tartott előadást és adott tanácsokat az anyanyelvű oktatás fontosságával, valamint az iskolakezdés nehézségeivel kapcsolatban. A beiratkozást követően az óvodások és az alsó tagozatosok megtekintették a „Kuttyomfitty Társulat“ előadásában az „Egyszer egy királyfi“ c. táncos mesét, amelynek végén egy igazi lakodalomban is részt vehettek.

Oláh Éva

SZAVALÓVERSENYEK A PERBETEI ALAPISKOLÁBAN

Február 6-án rendeztük meg a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny iskolai fordulóját. Az előző évfolyamokhoz hasonlóan az idén is sok kis művészpálánta mutatkozott be a közönségnek és természetesen a zsűrinek. Hallhattuk az 1., 2., 3. és a 4. osztályosok legügyesebb szavalóit. A felső tagozatosok közül az 5. osztály képviseltette magát szép számú előadóval, de ott voltak a tapasztaltabb 6., 7. és 8. osztályosok is. A szavalatok és prózai művek elhangzása után a zsűri valóban „nehéz helyzetben“ volt. A március 5-én lezajlott körzeti fordulóban a következő tanulók vettek részt: I. kategória – vers: Benyó Máté, Tóth Emília, Vörös Emma és Zsitva Ákos, II. kategória – vers: Gyóni Gergely, Szoboszlai Bálint és Uzsák Judit, próza Pinke Kitti, Lacza Alex, Garai Denis és Pinke Vivien, III. kategória – vers: Pinke Jakab Zoltán, próza Lacza Anikó és Pinke Jakab Zoltán. A járási fordulón Uzsák Judit versben bronzsávos, és Pinke Jakab Zoltán prózában ezüstsávos minősítést kapott.

Szentpéteren a Kossányi-napok rendezvénytársaság keretén belül szintén képviseltettük magunkat a szavalóversenyen, ahová több tanulónk is bekapcsolódott. Közülük három ért el jó eredményeket: Lacza Alex 2. helyen, Szoboszlai Bálint 3. helyen, Lacza Anikó pedig szintén 2. helyen végzett.

Ugyancsak márciusban rendeztük meg iskolánkban a Dobré Slovo szlovák nyelvű szavalóversenyt is. A versenybe bekapcsolódott tanulók közül az I. kategóriában versben Pinke Vivien lett a győztes, míg a IV. kategória prózában Pinke Jakab Zoltán jeleskedett. Március 20-án a járási fordulón mindkét tanulónk eredményes lett, Pinke Vivien 7. és Pinke Jakab Zoltán a 3. helyen végzett.

Mindannyian tudjuk, hogy az előadóművészetben elért sikerekhez nem elég csupán a tehetség. Azt csiszolni, fényesíteni kell, ami sok munkával, gyakorlással jár. A jó eredmény részese a diák, tanár és szülő is. Minden versenyzőnknek és természetesen az őket felkészítő pedagógusoknak is gratulálunk! **Mgr. Tóth Péter**

MINDEN NAGY ÚT AZ ELSŐ LÉPÉS MEGTÉTELÉVEL ÉS VÁLLALÁSÁVAL KEZDŐDIK...

*„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
Nekem szülőhazám itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyermekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága
S remélem, testem is majd e földbe sűpped el.“*

(Radnóti Miklós)

A születésnap mindig boldogság egy család életében, de ugyanolyan ünnep egy közösség életében is, kiváltképp, ha olyan emberről van szó, aki mögött több, mint fél évszázados gazdag életpálya van, és az adott közösség munkájának eredményét nemcsak tárgyasult formában, hanem szellemiekben is magán hordozza. Papp Benő pedagógusként, intézményvezetőként, a község vezetőjeként és kultúrszervezőként több évtizeden át jelen volt falunk életében. Egy ilyen szép születésnap számvetésre, összegzésre is lehetőséget ad.

1933-ban születtem, március 15-én. Ez egy olyan nap, amely nemzetünk számára kiemelkedő jelentőségű. Az, hogy ez az ünnep összefonódik az én születésnapommal, meghatározta további életemet. Erősítette bennem azt a küldetés tudatot, amely pályám során vezetett. Nem volt kérdéses sosem, hogy mi a teendőnk annak érdekében, hogy megmaradjunk magyarnak, megőrizzük anyanyelvünket és kultúránkat.

Őn ahhoz a nemzedékhez tartozik, amely tudatosan vállalta fel azt a feladatot, hogy egy háborúban megtépzott, majd jogfosztottá, hontalanná nyilvánított nemzetrészből közösséget kovácsoljon, visszaadja önbecsülését és hitét, hogy szülőföldjén itthon van.

Én a háborút szülőfaluamban kisgyerekként éltem meg. A front 1945 januárjában érte el Szentpétert. Komoly harcok folytak itt, s ezeknek akaratlanul ugyan, de a polgári lakosság is elszenvedője volt. Alighogy a helyzet konszolidálódott, a magyarok számára újabb megpróbáltatások következtek. Egyik napról a másikra megszűnt a magyar iskola. Nagyon sokat köszönhetek Szabó Dénes rektornak, aki magához fo-

gadott, mint tanítványt és felkészített a gimnáziumra. Családunk rákerült a Csehszlovákia deportálódók jegyzékére, de édesapám betegségére miatt munkaképzetelenné nyilvánították, így itthon maradhattunk. Másodjára akkor pakoltunk be, amikor megkaptuk a fehér lapot. A kitelepítéseket azonban 1948-ban leállították. A jogfosztottság évei után 1949-ben a csehszlovákiai magyarság életében jelentős történelmi esemény volt a magyar nyelvű oktatás újraindítása. A legnagyobb probléma a pedagógushiány volt, mivel az értelmiség nagy részét vagy kitelepítették, vagy önszántából hagyta el az országot. A tanító- és óvónőképzés a ko-

máromi gimnáziumban kezdődött meg. Ide jelentkeztem én is. Tanulmányaimat később Pozsonyban folytattam, majd a magyar tagozatot Nyitrára helyezték. Itt végeztem matematika-földrajz-műhelymunka szakon. 2010-ben az egyetem megható, szép ünnepség keretén belül Aranydiplomát adott át az akkori első végzősöknek, akik között én is ott lehettem.

Hogyan emlékezik vissza pedagógusi pályájának kezdeti éveire?

Fiatal tanítóként 1951-ben Martos-Agyagosra küldött az akkori ógyallai tanfelügyelőség. Az volt a feladatom, hogy megszervezzem a magyar tannyelvű nemzeti iskolát – ez akkor az 1-5. évfolyamokat takarta. Huszonhét tanuló volt egy osztályban az 5. évfolyamból. Mindez bizony, nagyfokú szervező-készséget, felkészültséget és pedagógiai érzéket igényelt.

Hogyan került Perbetére?

1956 őszén a kötelező katonai szolgálat letöltése után a tanfe-

lügyelőség Perbetére helyezett, mondván, ott van rám szükség. Október 29-én nyitottam be először a szűkös tantestületi szobába, ahol éppen mindenki a rádió fölél hajolva feszült figyelemmel hallgatta a magyarországi eseményekről sugárzott közleményt. Fördös Kálmán igazgató és Benyó Máté igazgatóhelyettes, valamint a kollégák is kedvesen fogadtak, és készségesen tájékoztattak az iskola helyzetéről. Pedagógiai munkámat az egykori református iskolában elhelyezett V.B osztályban kezdtem. Ilyen sok év távlatából is emlékszem a csillogó tekintetekre. Később aztán a felső tagozaton tanítottam. Akkoriban az oktatás négy helyszínen folyt: a régi református iskola épületében, ahová esős időben csak gumicsizmában lehetett eljutni, a katolikus iskolában, az egykori óvoda épületében, valamint az épülő kultúrház emeleti helyiségeiben. A tanítók a négy helyszín között segédeszközökkel a kezükben gyalog, jobb esetben kerékpárral ingáztak. A helyhiány miatt a tanítás délelőtt és délután is folyt. Ezekben az években az iskola tanulói létszáma 300 – 400 között mozgott. Az új iskolaépület, amelynek átadására 1962. szeptember 3-án került sor, minőségi változást jelentett az iskola életében. Megteremtődtek a feltételek a korszerűbb és hatékonyabb oktatási-nevelési munka végzéséhez. Rendelkezésünkre állt két pavilon szaktantermekkel, napközi otthon, étterem és tornaterem. Az összevont magyar és szlovák iskola igazgatója Benda Kálmán lett. 1964-től igazgatóhelyettesi kinevezést kaptam. A közvetlen iskolai munkám egy évtizedig szünetelt, majd 1986-ban tértem vissza igaz-

gatóként. Nyugdíjas éveimet tapasztalva még néhány évig matematikát, földrajtot, történelmet tanítottam, valamint pályaválasztási tanácsadóként működtem. Az 1998-99-es tanév végével vettem búcsút az iskolától. Szerettem ezt az iskolát, amelynek falai között több évtizeden át tevékenykedtem. Szerettem a gyerekeket, a kollégákat, akikkel éveken keresztül együttes erővel tettük, amit tenni kellett tanítványaink jövőjéért, nemzetünk megmaradásáért.

Tevékenységeinek másik fő területe a kultúra volt.

Akkoriban a tanító kötelessége nemcsak a gyermekek nevelése, oktatása volt, hanem a magyar kultúra ápolása, művelése, a magyar közösség összefogása is. Erre az egyetlen lehetőséget az országosan 1949-ben megalakult Csemadok adta. A Csemadokkal való kapcsolatomban tanítói pályafutásom kezdetével egyidős. Szülőfalumban egy lelkes kis csoporttal 1951-ben megalakítottuk a helyi szervezetet, amelyben a pénztárosi, majd a titkári tiszteket töltöttem be. Hamarosan létrejött a táncscsoport és a színjátszókör is. Ezekbe én is bekapcsolódtam nemcsak szervezőként, hanem szereplőként is. Miután Perbetére kerültem, természetesen volt számomra, hogy részt vegyek az itteni kulturális életben. A perbetei alapszervezetben 1957-től titkárként szervezője, irányítója voltam a valóban sokrétű kulturális tevékenységnek. Színjátszó- és táncscsoport működött, irodalmi előadásokat, 1967-ben Petőfi-estet szerveztünk, ami az akkori viszonyok között bátor tettek bizonyult. Ebben az évben alakult meg a citerazenekar, amellyel több éven át szerepeltünk rendszeresen Gombaszögön, Dunaszerdahelyen a Bihari-napo-

kon, a kolozsnémai dal- és táncünnepélyen, meghívtak bennünket az országos népművészeti fesztiválra Východnára és Strážnicére is. 1962-1978 között tagja voltam a járási, majd 1969-1977 között az országos elnökségnek is. A perbetei alapszervezet elnöki tisztségét 1986-1992 között láttam el. Országos elnökségi tagként közvetlen kapcsolatban voltam több Csemadok alapszervezettel, lehetőség szerint igyekeztem segíteni munkájukat.

A 70-es és a 80-as években a község nagyfokú fejlődésen ment keresztül. Mindennek ön is részese, sőt szervezője, irányítója volt.

1971-től az önkormányzat, akkor a helyi nemzeti bizottság képviselőjeként, majd 1976-tól elnökeként tevékenykedtem 1986-ig. Ezen idő alatt igyekeztem rászolgálni a választók megtisztelő bizalmára. A faluban akkoriban sok volt a teendő. A képviselőtestület tagjaival közösen nagy lendülettel fogtunk munkához. Meg kellett oldani a kisgyermekesek óvodai elhelyezését, rendbe kellett hozni a község belterületén lévő utakat, a közvilágítást, egyre több fiatal család igényelt építkezési telket – ennek köszönhetően épült ki a Béke utca és a Virág utca. Ezekben az években vezettük be

a gázt a faluba. Több fontos középület felépítésére is sor került: a szolgáltatások háza, a ravatalozók a református és a katolikus temetőben, az egészségügyi központ gyógyszerházzal és lakásokkal az orvosok számára, a községi hivatal, a tűzoltószertár, 6 lakásos lakóházak a Virág utcában, a víztározó, új épületbe költözött a helyi könyvtár, felújítottuk

a Tatra mozit. Ezen fejlesztések megvalósításához szükség volt a lakosok rendkívüli akarateréjére, hatékony segítségére, hiszen az építkezések nagy részét hétvégenként önkéntes brigádmunkával valósítottuk meg.

Mind a három terület egész embert kívánt – helyt állni pedagógusként, igazgatóként, Csemadok vezetőként és a község élén. Mi adott erőt a feladatok teljesítéséhez?

Erőt adott főleg az a tudat, hogy becsületos, odaadó, következetes munkával az iskolában kiváló

eredményeket értünk el az oktató-nevelő tevékenységben, a sport, a kultúra és a különböző tantárgyi versenyek területén. Tanulóink mindig sikeresen megállták helyüket a felvételi vizsgákon, a közép- és főiskolákon, egyetemeken. Ők ma már mint orvosok, mérnökök, tanárok vagy más kitűnő szakemberekként tevékenykednek. Felemelő érzés, hogy munkámmal én is hozzájárultam ezen eredmények eléréséhez. A képviselőtestület tagjaként és elnökeként láttam, hogy mire van szükség, mi az, ami korszerűbb életminőséget biztosít a falu lakosainak. A kultúra terén nagy lendületet adott az a tudat, hogy kötelességem tenni azért, hogy szülőföldünkön megmaradjunk magyarnak, megőrizzük és továbbadjuk a ránk hagyott örökséget. Rendkívül sokat segített az is, hogy mindig éreztem az emberek támogatását, lelkesedését, tenni akarását, a tanítói kollektíva, a szülők és a képviselők pozitív hozzáállását. Közösen igyekeztünk értékeset és maradandót alkotni. Ez nagyon fontos és erősítő adó volt számomra mindvégig.

Milyen útravalót adna nekünk, akik próbáljuk továbbvinni a stafétabotot?

Szívemből kívánom, hogy iskolánk a jövőben is legyen a magasfokú ismeretek szervezésének műhelye, hogy megállja helyét a 21. század körülményei és kihívásai között. A község vezetőségének kívánom, hogy kellő bátorsággal és merészséggel fogjon hozzá a kitűzött célok megvalósításához. Ha van elég bátorság és akaraterő az első lépés megtételére, meggyőződésem, hogy községünk, közösségünk és gyermekeink jövője biztosítva van.

Mgr. Szabó Edit

MOST-HÍD ASZTALITENISZ TORNA

2014. március 1-jén második alkalommal került megrendezésre a Most-Híd párt által szervezett asztalitenisz torna, melynek a helyi szövetkezet épülete adott otthont. A tornára hazai és környékbeli versenyzők jelentkeztek. Külön öröm volt a szervezők számára, hogy idén még nagyobb számban sikerült megszólítani a fiatal generációt. Mindkét alapiskola tanulói képviseltették magukat a versenyben. Fontosnak tartottuk a gyerekekkel megismertetni a sportolás ezen formáját,

a mozgás szeretetét, a versenyszellemet és a nyerés lehetőségét. A felszabadult játék, a szép egyéni megoldások tették emlékezetessé a tornát.

Kezdeményezésünk célja, hogy jó hangulatú sportrendezvény élményével gazdagodva vigyük tovább ezt a hagyományt.

Bíró Attila

A „PROFI” kategória:

1. hely: Kaplocky Imrich
2. hely: Árendás Július
3. hely: Uzsák Miklós

A „HOBBY” kategória:

1. hely: Jávorka Zoltán
2. hely: Koczó Zoltán
3. hely: ifj. Herda János

A „DIÁK” kategória:

1. hely: Papp Tamás
2. hely: Szabó Dávid
3. hely: Jakab György

ASZTALITENISZ

Új tagokkal bővült az elmúlt évben az asztalitenisz szakosztály, így az Érsekújvári járás 6. és 7. ligájában két csapat indult a versenyben.

Az **A csapat** játékosai: Imrich Kaplocky, Dr. Juraj Konč, Uzsák Attila, Juraj Habara, Uzsák Miklós a 6. ligában a dobogó 3. helyén végzett. A **B csapat** játékosai: Herda János, Lengyel Gábor, Annus Péter mérnök, Farkas János, Ondrej Čacho, Uzsák Béla, Marek Habara a 7. ligában kezdték meg a pontgyűjtést, ahol az előkelő 5. helyezést érték el a tizenhárom csapatos mezőnyben.

A párosok küzdelmében a 6. ligában a mi párosunk, Imrich Kaplocky és Dr. Juraj Konč bizonyult a legjobbnak.

A bajnokság végezetével az A csapat játékosai asztalitenisz tornákon vettek részt. Az első torna Hetényen került megrendezésre a Komáromi Ipari Szakközépiskola, a dunamocsi, gútai, hetényi és a perbeti játékosok részvételével. Izgalmas játszmák és még izgalmasabb döntő emelte a torna színvonalát. A döntőbe két perbeti játékos, Uzsák Attila és Dr. Juraj Konč került, a mérkőzés nyertese 3:1 arányban Uzsák Attila lett. Az Érsekújvári járási bajnokságon szintén döntőt játszott párosunk, sajnos ebben a küzdelemben alulmaradtak, így a torna 2. helyezettjei lettek. Ugyancsak jól szerepeltek játékosaink a Most – Híd által rendezett perbeti tornán is.

Uzsák Miklós

SAKK

Véget ért az eddigi legeredményesebb liga szezonunk az **5. illetve 4. ligában**. Már az első fordulótól kezdve igyekeztünk minden mérkőzésen a legjobb csapatösszeállításban játszani. Két komáromi játékosal is erősítettük a csapatunkat az első és ötödik táblákra. Az elsődleges cél a csapat végeredménye volt és néhány forduló után már a továbbjutásra koncentráltunk. Ahogy haladtak a fordulók egyre nagyobb lett a tét. Az utolsó játszma előtt 1 pont előnnyel vezettük a tabellát Udvard csapata előtt. Végül éppen ellenük, az utolsó fordulóban dőlt el minden. Számunkra kedvezőbb volt a helyzet, mivel a döntetlen is elég lett volna, de mi az utolsót is nagyon szerettük volna megnyerni. Volt izgalom bőven, 3-3 állásnál még az utolsó két játszmán múlt a végeredmény. A biztos 4. pontot **Ostružlík Kristián** szerezte és nem sokkal később **Zsitva Norbertnek** köszönhetően biztossá vált a győzelem mivel ő is diadalmaskodott a táblán. Így minden fordulót megnyerve jutottunk a **3. ligába**. Perbeti csapat utoljára a 80-as években szerepelt a 3. ligában. Ha még feljebb jutnánk, már történelmet írnánk, de egyelőre a bentmaradásnak is nagyon fogunk örülni. Az 5. ligában 12 csapatból sikerült az 5. helyet megszerezni ami szintén nagyon jó eredmény fiatal játékosainktól. Még vannak hiányosságok, amiken javítanunk kell, de remélhetőleg a közeljövőben az 5. ligában is a dobogós helyekért küzdhetünk. Érdekes versenyek ígérkeznek az év további részében, igyekeznünk fogunk, hogy jó eredményekről számolhassunk majd be.

Ostružlík Márk

MIESTNE ORGANIZÁCIE | HELYI SZERVEZETEK

12. ROČNÍK OBECNEJ DEGUSTÁCIE VÍN

Obec Pribeta

Polnohospodárske družstvo Pribeta

Privin – Perbor, občianske združenie vinárov, vinohradníkov a priateľov vína

12. ročník obecnej degustácie vína sa konal 8. marca 2014 v areáli PD Pribeta. Do súťaže bolo prihlásených 100 vzoriek vína z toho 65 bielych, 30 červených a 5 vín rosé. Okrem domácich vinárov sa zúčastnilo aj 10 vinárov z iných obcí. Po slávnostnom otvorení súťaže starostom obce Jozefom Košom, Ing. Oto Krutek, predseda občianskeho združenia Privin-Perbor informoval

prítomných o podmienkach a pravidlách súťaže.

Dve odborné komisie rozhodli nasledovne:

V kategórii bielych vína

1. miesto: Ing. Milan Kaplocky - Veltlín zelený
2. miesto: Zolt Kurucz - Rizling vlašský
3. miesto: Ladislav Szabó - Rulandské šedé

V kategórii červených vína

1. miesto: Kristína Kováčsová - Svätovavrínecké - rosé
2. miesto: Gejza Dikáč - Svätovavrínecké
3. miesto: Koloman Benda - Merlot

Cenu za najlepšie víno a šampionom súťaže sa stal Jozef Morvai ml. s vínom Rulandské šedé.

Po ukončení súťaže sa spoločne ochutnávali ocenené vzorky a tiež i ostatné umiestnené vína, zároveň sa podával dobrý guláš.

Touto cestou chceme poďakovať všetkým ktorí prispeli k peknému podujatiu a zablahoželať majiteľom ocenených vín.

Ing. Milan Kaplocky

poslanec obce, podpredseda Privin-Perbor

Bezzeg más faluban...

Tősgyökeres perbeteikén gyakran hallom és bevallom, sokszor rosszul esik ez az elhangzó pár szó, amikor a kritizáló arra utal, hogy ez vagy az miért nincs, vagy miért így van kicsi falunkban.

Igaz, sok minden hiányzik: El kellene egy modern kultúrház, iskola, modernebb sportcsarnok, sportpálya, mert az idő nyomát hagyta a hatvanas-hetvenes években épült létesítményeken.

A kultúrház vezetése a megmondhatója, milyen a kihasználtsága egy színházi előadásnak, vagy kultúr műsornak. Aki élvezni akarja a kultúrát, sportot nem mindig csak egy hiper-modern szolgáltatást keres. Persze nem volna rossz, de... itt jön az indoklás - pénzügyi, hisz válság van, az a kevés finanszírozás mindenre nem elég!

Vegyük azonban a dolog pozitív oldalát. A megújuló kultúrház olyan színvonalas rendezvényeknek ad otthont, amire méltán lehetünk és vagyunk is büszkéek. Megalakulása óta nagy „drukkere” voltam-vagyok a **Margaret Mazsorett- és Táncklubnak**. Sikereik, amiket elértek, nemcsak hazai, de nemzetközi szinten is csodálatra méltóak. Ismertté és elismertté tették falunkat. Köszönet érte nemcsak a táncosoknak, de főleg a két vezetőnek: **Ádámka Erikának** és **Haris Mónikának**. Sokan nem is sejtik, hogy nemcsak koreográfusok, hanem ruhatervezők, varrónők is egyben.

Tisztelem a hagyományörzők tisztes szándékát, hogy ápolják és megismertetik a mai generációkkal a helyi hagyományokat. Szerepével nézem **Szabó Edit** és **Jakab Katalin** tanító nének néptáncait, de kedvesek számomra **Fabulová Monika** szlovák táncosai is.

Szívem körül bizsergő érzést vált ki, mikor látom mennyi tehetséges kis óvodás és iskolás gyermekünk van. Elkápráztat, amit **Záležák Melinda tanító néni** művel képzőművészet terén. A régi katolikus iskolában lévő **Falumúzeum** annyi értéket és emléket őriz, hogy sok környékbeli falu meg-

irigyelheti. A múzeum létrejöttét köszönet **Gellérthegyi Lászlónak**, **Varga Tibornak**, **Jakab Katalinnak**, **Szabó Editnek** és a többi segítőkész embernek.

Annyi szép és tartalmas tevékenység folyik nálunk, hogy nehéz lenne mindet felsorolni. Dicséretet érdemel az **Uzsák Margit** vezette **kézimunkakör**, a **Csevadok Árvalányhaj Népdalkör** **Brath Tibor** vezetésével, akik sikert sikerre halmozva népszerűsítik falunkat. Minden elismerésem **Belán Ernőnek**, aki Perbete múltját **A Kukukhegytől a Paskomig** könyvében örököltette meg és megírta **Perbete himnuszát**, melyet **Kiss Simona** és **Sukola Tamás** énekelte el. Büszkeséggel tölt el, hogy nálunk létezik egy olyan polgári társulás, a **Tumultus**, amely a hazai és külföldi zene gyöngyszemeit hozza el hozzánk. A teljesség igénye nélkül büszke vagyok **sportolóinkra**, **futballistáinkra**, **sakkosainkra**, **tűzoltóinkra**, akik nagyon jól helytállnak.

Az emberi kapcsolatok ápolásában egymás segítségével kiemelkednek a **Civilizációs Betegségekkel Súlytottak helyi szervezete**, **Nyugdíjas klub helyi szervezete**, **Vöröskereszt helyi szervezete**. Sok-sok ember tesz jót egymással és segít. Évről-évre sok **véradónk** adja ingyen vérért embertársai megmentésére. Sok kitüntetett véradónk van, kiemelném **Čacho Rozáliát**, aki nő létté 60 szoros véradó, szintén gyémánt érmes véradó **Juhász Viktor**. Elismerésem és hálám az övék és minden véradóé. Perbete és a perbetei vöröskereszt szervezte 13 éve a komáromi járás első falujaként lett szervezője a **Nárciszok napjának** és gyűjtöttünk a rákbetegség gyógyítására. Együttműködve a helyi TSZ-el egy lovas-kocsit töltöttünk meg segíteni akaró kis másodikkal, jártuk a falut a szövetkezet telepeit, hat év múlva egymás hegyén hátán ültünk, mert mindenki kitartott. **Köszönet Nektek kis jötevők!** Azóta megnőttetek, de nekem mindig azok a kis „angyalok” maradtok!

Elszorul a szívem mikor szomorú dolgokat látok: idős, beteg gyöngye nő ápolja segíti sérült unokáját, **Pinke Etel néni** nem panaszkodik. Próbálja pótolni **Péternek** elhunyt édesanyját, **Sukola Mariska néni** nem siránkozik, nem „Bezzeg”-ezik, teszi a dolgát, gondozza sérült gyermekét. Látva egyes családok tragédiáját, özvegyen maradt édesanyák, édesapák harcát! **Minden tiszteletem az Önöké!**

Ennyi pozitívum mellett arra a következtetésre jutottam, szeretek itt lakni, szeretek perbetei lenni. Akad javítani, tennivaló. Legnagyobb probléma a munkanélküliség. Ezen kell változtatni! Nem kis feladat! Szintén fontos feladat lenne egy nyugdíjas- és öregotthon építése, mert sok idős embernek lenne rá szüksége.

Amit szintén nagy negatívumnak látok, a szemét! Nem értem, hogy mikor a ház elől elviszik a hulladékot, miért viszik ki egyes emberek a határba és szennyezik a természetet. Nincs jó véleményem a szennyvizet az árokba engedő polgártársainkról sem! Gyakorló nagymamaként gyakori

látogatója vagyok a játszótérnek, amit a vandálok garázdálkodása tett tönkre. Nem értem, miért? Jobb így? Hiába mondjuk, hogy „Bezzeg”! Ezt mi csináltuk, biztosan nem jött ide vandálkodni senki a szomszéd faluból, és a buszmegállót összefirkálni sem! Becsüljük meg, amink van, védjük és óvjuk!

Ha virágos falut szeretnénk, ültessünk mi magunk is virágot! Ne tegyük tönkre amink van, védjük és ápoljuk emberi kapcsolatainkat éppúgy mint ingóságainkat. Tegyük szebbé egymás hétköznapjait és ünnepeit jó szóval legalább! Mutassuk meg a világnak, ezek vagyunk mi emberek a PERBETEIEK!

Dikác Erzsebet

EGY KIÁLLÍTÁS KÉPEI...

2013. december 12-én nyílt meg az érsekújvári Samba cukrászdában **Varga Tibor: Időutazás**, című fotókiállítása. A képek megtekintése alatt az ember szinte hallja *Muszorgszkij*:

Egy kiállítás képei című híres művének egy-egy taktusát.

Miközben képzeletünkben megszólal a zene, valódi „Időutazáson” vehetünk részt, hiszen a kiállított fotográfiák az előző századok különböző technikáival készültek. Megismerhetjük a ferrotípia (nedves kollódiumos eljárás), platinotípia, cianotípia és az argentotípia eljárással készült képeit. Ezen pozitív másolási eljárásokkal a 19. század közepétől a 20. század harmincas éveikig dolgoztak. A kiállításról elmondhatjuk, hogy igényes, művészi módon kidolgozott alkotásokat láthatunk. Tibor tagja a Helios Fotóklubnak, a Magyar Fotóművészek Világszövetségének, a Szlovák Fotószövetségnek. Részt vett a FIAP által szervezett nemzetközi kiállításokon Magyarországon, Romániában, Szerbiában, Portugáliában, Angliában, Csehországban és Szlovákiában. 2008-ban átvette a FIAP (Nemzetközi Fotóművészeti Szövetség) Művésze minősítést.

Főleg tájfénykézzel foglalkozik, de közel áll hozzá a csendélet és a portré is. Nagyban segíti a helyi néprajzi múzeumot is, hiszen a múzeum képanyagát szintén ő készítette. A kiállításhoz gratulálunk, és a további munkáihoz sok sikert kívánunk!

Egy művészetpártoló perbeteli polgár

CIRKEV | EGYHÁZ

KRISZTUS FELTÁMADÁSA AZ IRGALMASSÁG KIÁRADÁSA

Olyan témáról van szó, amit már nagyon megerőszakolt a mindenkorai véleményhadjárat – szinte már az igazságosság szellemének elvetélségét hirdeti a könnyelmű keresztények hada. Vagy ennek ellentétét hirdetik – Istent, mint könyörtelen bírót próbálják megfesteni, rettegésben tartva a jámbor lelkeket. Két véglet, elfogadhatatlan gondolat-hadjárat a lelki nyomor tengerén. A különböző protestáns és katolikus, hitükkel nem koherens társaságok önmagukat nyilvánítják szektáknak, ha egyik oldalról túlragozzák Isten irgalmát és lelegyintik az isteni igazságosság bőrégető valóságát, a másik véglet kályhafűtői pedig nem jobbak a reformáció korában fellépő megbokrosodott domonkos búcsús prédikátoroknál.

Az evangéliumi részlet segít eligazodni – a mindenkorai aranyközéput felfedezésében, megszívlelésében.

Fontos leszögezni, hogy Krisztus feltámadása nem egy emberek által kitalált mese, hanem Isten ingyenes ajándéka az embereknek – hogy nekünk életünk legyen és eme élet teljes legyen (vö. Jn 15,11). Krisztus halála és feltámadása nélkül hasztalan lett volna az Ő tanítása. Ő az a Krisztus, aki felszakította a halál kapuját és új kezdetet biztosított számunkra. *Mikor azon a napon, a hét első napján este lett, és a helyiség ajtaja, ahol a tanítványok összegyűltek, be volt zárva a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: „Békesség nektek!”* (Jn 20,19) – olvassuk az evangéliumban. A vasárnap nem a hét vége, hanem annak kezdete. Jézus – a hét első napján – vasárnap jelent meg a tanítványoknak. János evangélista ezzel nyomatékosan

a új kezdetre utal. A jézusi köszöntése világosan tükrözi a zsidó mentalitást, ugyanis eme köszöntés (shalom) mindig egy új viszony kezdő-mondata volt a nép körében.

Isten-i irgalom és igazság összefonódik a következő sorokban: *Aztán újra szólt hozzájuk: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” Amikor ezt mondta, rájuk lehelt, és így szólt hozzájuk: „Vegyétek a Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek; akiknek pedig megtartjátok, azok bűnei megmaradnak.”* A megbocsátás hatalmát soha nem lehetett és ma sem lehet úgy felfogni és értelmezni, mint egy birtoklandó valamit, ami felett rendelkezhet az ember a saját kénye – kedve szerint. Ez felhatalmazás. Azaz, szolgálat. Ha megfigyeljük a szentírás eme sorait, jól láthatjuk, hogy a félelemtől eltelt apostolok zárt ajtók mögött, meghunyászkodva a saját csalódásukkal a hátukon feloldódnak, amint meglátják a Mestert, ki ennyit mond: „Békesség nektek”, és megmutatja számukra a szögek okozta sebeket. Ekkor árássza ki rájuk a Szent Leleket, és felhatalmazza őket a bűnbocsánatra, amit egyedül Isten képes megadni.

A megbocsátást, az irgalom gyakorlását nem lehet önkényes hatalomként megélni, mint ama elkóborolt lelkek, akik ebben egyfajta magasabb státuszszimbólumot láttak és láttattak volt egykoron, vagy akár manapság is teszik. Nem lehetséges. A megbocsátás, mint szolgálat feltételezi a befogadó szívét, a bűnbánó lelket... és a megsavanyodott léleknek hiába mondja bárki is: megbocsátok. Kell a befogadás.... Kell a feloldozás....

Kell az irgalom, de az igazság karöltve az irgalommal minduntalan befogadó lelket keres. S ha nem találja, akkor az igazság nem azt fogja jelenteni, hogy: azt kapod, amit megérdemelsz... hanem ezt: azt kapod, amit kérsz. Ki poklot, ki mennyet. Ki halált, ki életet – a teljes életet. Ám ez a teljes élet nem lehetséges a Tamási hadak útja nélkül. Vizsgáljunk, igenis szívünkben legyünk értelmesek, azaz bölcssek, mert ne feledjük: mi boldogabbak vagyunk Tamásnál, amint azt Jézus is meghagyta, ami után Tamás megvalósította hitét: „Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek.” – amit nyugodtan nevezhetünk

Jézus kilencedik boldog-mondásának, mert a hit útja édes, rögös, ...tamási út, ám olvasva a szentírás lapjait csodálattal lehetünk az emmauszi lángoló szívű tanítványok, Salamon csarnokában gyógyító apostolok, temérdek mártírok és a szentíráson túl ama a szektás mocskokból megtért Szent Ágoston iránt, akik „megismerték és hittek a szeretetben” (1 Jn 4, 16).

Tekintsünk az Úrra, engedjük be mi is hajlékunkba, hogy nekünk is mondhasa: Békesség... Mindezt tegyük az új kezdet reményében...

Nagy Péter atya

”BÉKESSÉG, NE FÉLJETEREK!”

¹⁹Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”

²⁰E szavakkal megmutatta nekik kezét és oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat.

²¹Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”

²²Ezekkel a szavakkal rájuk lehelt, s így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket!”

²³Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.”

²⁴A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimus, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus.

²⁵A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.”

²⁶Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”

²⁷Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!”

²⁸Tamás fölkiáltott: „En Uram és Istenem!”

²⁹Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

³⁰Jézus még sok más csodajelet is mutatott tanítványai előtt, amelyeket nem jegyeztek föl ebben a könyvben.

³¹Ezeket azonban följegyezték, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, s hogy a hit által életetek legyen az ő nevében. (Jn 20, 19-31)

„... NE ÚGY LEGYEN, AHOGYAN ÉN AKAROM, HANEM AMINT TE.”

„Amikor visszament (Jézus) a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: „Ennyire nem tudtatok virrasztani velem egy órát sem? Virraszatok, és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlén”.

(Máté 26, 40-41)

Máté evangéliuma híradása alapján a Nagyheti események kellős közepén találjuk magunkat. Jézus az elfogatás estéjén a Gecsemáné kertben volt tanítványaival, ahol az evangéliumban ezt olvashatjuk: „szomorkodott és gyöttrődött”. Mi volt ez a szomorúság, gyöttrődés?

Jézus földi küldetésének, és egyben hitünk alapjának egyik legfontosabb pontjához érkezett. Az Írás, és egyben mindaz beteljesedésehez, amiről maga beszélt a tanítványainak több ízben, pontosabban háromszor: „... az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik, és átadják a pogányoknak, hogy kígyányolják, megkorbácsolják és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad” (Mt 20, 18-19) Ezeket a sorokat olvasva úgy gondolom teljesen érthető a szomorúság és gyöttrődés Jézus részéről, hiszen teljes egészében kiszolgáltatottá válik élete. Legalábbis az olvasottak alapján úgy tűnhet. Tudatosítanunk kell viszont azt, hogy az Atyának engedelmeskedő életben jelen van a kísértés is. Sőt, minél engedelmebb valaki, ott annál jobban tapasztalható a kísértő jelenléte is. Talán saját bőrünkön is tapasztalhattuk ezt a mögöttünk lévő bűnti időszakban. Hiszen minden igyekezetünk ellenére sem sikerült a bűntnek megfelelően élnünk. Bizonyára vannak közöttünk olyanok, akiket ez szintén szomorúsággal, és gyötrellemmel tölt el, hiszen valamilyen szinten mi is kiszolgáltat-

tottá váltunk a környezetünk számára. Mi lehet a megoldás? Erre nézve kapunk most az igén keresztül útmutatást.

Elsőként Jézustól vehetjük a példát, aki a nehéz, próbákkal teli időkből – kísértésben – az Atyával való közösséget tartotta fontosnak. Imádságban fordul Istenhez, és viszi az életét terhelő dolgokat is, mert biztos benne, hogy van megoldás. Nem Ő kínálja a megoldási lehetőségeket Istennek, hanem Tőle várja azokat. „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár: mindazonáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te” Nagy lehet a csábítás, szem elől veszthetem a célt, elronthatom életem dolgait, de tudom, nálad van megoldás az én életemre is – milyen szép vallomás? Nem úgy, ahogy én akarom, hanem ahogy Te.

Másodszor pedig láthatjuk a tanítványok fizikai erőnlétét. Ez az erőnlét pedig semmit sem változott az elmúlt 2000 év folyamán. Bele lehet fáradni az élet dolgaiba, és mivel mi testi emberek vagyunk, ezért sokszor bele is fáradunk. Elalszunk életünk eseményei felett, és kísértetbe esünk. Ezért is szól a figyelmeztetés: virraszatok, és imádkozzatok! Legyetek készen! Mindez pedig hitünk dolgaira érvényes. Legyünk készek mindig vallást tenni az értünk kereszthalált vállalt, és feltámadott Krisztushal. Ámen!

Mgr. Erdélyi Zoltán
református lelképásztor

Jézus feltámadt. Minden Húsvét erről szól. De mit jelent az, hogy feltámadt? Ezt már nehezebb kifejezni. Az evangéliumok leírják, hogyan fedték fel a tanítványok, és az asszonyok Jézus üres sírját. Sőt, hogy újra találkoztak a Feltámadottal, akinek élő hús vér teste volt, akit meg is érinthettek, még evett is velük. De ugyanakkor úgy jelent meg, hogy az ajtó be volt zárva. Bármikor eltűnt szemük elől. Van, hogy idegen ütitársnak vélték őt. Vagy sebeit bemutatva oszlott szét kételyük afelől, hogy Jézus meghalt és mégis él. Egy biztos, egyáltalán nem voltak a feltámadás valóságára felkészülve.

Vagyis az evangéliumok arról is beszámolnak, hogyan változtatta meg a feltámadt Krisztus, az őt felfedező, tanítványok és asszonyok életét. Mit jelent tehát, hogy feltámadt? Hogy nem hal meg soha többé? Mit jelent a feltámadás? És mi köze van az én életemhez? A feltámadás, nem csak egy egyszerű újraéledés. Mert láthatuk, bár teste van, túl tud tenni a fizikai valóságokon. A zárt tér neki nem akadály, az idő Uraként akkor jelenhet meg, amikor akar, és addig ameddig akar. Neki nem kell viselni többé ennek az életnek akadályát. Ellenben akiket Jézus élete folyamán feltámasztott, újra viselniük kellett az élet minden kihívását, majd újra meghaltak. Tehát, hogy Jézus feltámadt, azt jelenti, hogy él, és nem hal meg soha

többé. A halál elkeseríti életünket. De, mondjuk meg őszintén, bár szomorúan, néha megváltás is szenvedő rokonainknak. Van, amikor a halál érthetetlenül beköszön, és hirtelen elragad, még fiatal is. A halál lehet kegyetlen is. Különböző az arca, a mulandó időben közeledik hozzánk, mert minden nap meghal valami belőlünk is, és minden új nappal valami megszűnik.

De bármilyen is legyen az, ami bennünk mulandó, ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, akkor a mulandó idővel közelebb vagyunk az örökkévalósághoz. Mert életünk legmélyebb értelméről van itt szó. Jézus feltámadt, többé nem hal meg. De ezt nem önmagáért tette, hanem hogy ez a mi életünket is átformálja, mint ahogy az apostolokkal és az asszonyokkal tette, mikor feltámadt valóságban megjelent nekik. Jézus, azért támadt fel egy új szintre leírhatatlan örök valóságba, hogy előrehaladva téged is az örökkévalóság részévé tegyen. Csak fontos, hogy itt és most ezt megengedd neki. Hogy a hit révén mögéje sorakozz! A feltámadt, győztes Krisztus mögé, aki erről így nyilatkozott: „Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.” Jn 14.3

PaedDr. Balogh Károly,
római-katolikus plébános

Prišiel jarný čas a všetko okolo nás sa prebúda k novému životu. Nalieva-
jú sa púčiky na stromoch, šedivosť starej
trávy sa stráca pod sviežou zeleňou. Po-
hľad na toto oživenie je radosný pre oko
človeka. V oživení prírody vidí aj pre svoj
život nádej života.

Táto nádej je zaručená Božím zaslúbe-
ním: „Dokiaľ však zem trvať bude, sejba
ni zatva, chlad ni horúcosť, leto ani zima,
deň ani noc nikdy neprestanú” Aj toto
oživenie prírody nás utvrdzuje vo viere,
že Hospodin, náš Boh je verný vo svojom
sľube i skutkoch. To nás núti zamyslieť sa
nad sebou, akí sme.

Tak, ako nám príroda každoročne
ukazuje obnovenie života, veríme, že aj
my skrze Pána Ježiša Krista, skrze Jeho
smrť a vzkriesenie, povstaneme raz zo

zeme k novému životu. Len život v Pá-
novi Ježišovi Kristovi nás robí živými rato-
lestami. Žijeme naozaj s Pánom Ježišom
svoje životy? Vidieť na nich, že mizne
šedivosť smrti a pučí nový život? On sa
totiž tak ako v prírode jasne odlišuje
od starého. Pán to vidí a napomína nás.
Tak napomenul ženy, keď cestou na Gol-
gotu padal pod krížom a ony plakali nad
Ním. Kázal im radšej plakať nad nimi sa-
myými a nad svojimi dietkami, dôvodiť:
„Lebo keď toto robia so zeleným stro-
mom, čo sa bude diať so suchým?”

Slová Spasiteľa ukazujú na žalostné
postavenie tých, ktorí neprijali ponúknutý
v Ježišovi.

Doba pôstu, ktorú prežívame, by mala
byť pre nás skúšobnou dobou, aby sme
skúmali, v akom stave je v nás kľik večné-

ho života. Zároveň nás vedie k tomu, aby
sme ešte viac zatúžili po spoločenstve
s našim Spasiteľom. Pán Boh nám sám
ponúka množstvo príležitostí. Spome-
niem niektoré.

Volá nás každú nedeľu, sviatok a rôz-
nych príležitostiach do spoločných zhro-
maždení. Sadal si ku nám počas pôst-
nych večerných služieb Božích i počas
ekumenického týždňa. Ako sme obstáli?
S vďakou môžeme vidieť snahu po prijatí
Božieho slova. Ďakujeme za modlitby
a svedectvá viacerých. Kiežby v nás stále
viac a viac mocnelo predsavzatie žiť s Pá-
nom Bohom. Úžasné dary nám Pán Boh
prípravuje a dáva.

Kráčame s Pánom na Golgotu a roz-
mýšľame, nad kým plakať? Nad Pánom,
či nad sebou? Vidiac mnohé vzácne dary,

musíme priznať, že nie vždy sme po
nich túžili. Neraz sme sa uspokojili len
s vedomím - som kresťan, kresťanka.
To však bez života s Kristom nestačí.
Nestačí ani počúvať Božie slovo bez do-
padu na vlastný život. Vtedy sa stávame
len haluzou bez potrebných živín, ktorá
vyschne.

Vo vzkriesení Pánovi Ježišovi Kris-
tovi k nám prichádza jar nového života.
Povstaňme s Ním k tomuto novému
životu, aby sa Golgota stala miestom
smrti nášho starého človeka a zároveň
miestom zrodenia nového života s Pánom
Ježišom Kristom.

Požehnané prežitie pôstneho obdobia
a radosť zo Vzkriesenia Vám zo srdca
praje

Jaroslava Zaťková,
ev. a.v. farárka

NEHÁDŽME VŠETKO DO JEDNEJ ZBERNEJ NÁDOBY!!!

Snažme sa odpad triediť, aby sa jednotlivé druhy odpadu mohli znovu zhodnotiť. V našej obci je vybudovaný zberný dvor, kde môžu občania odovzdať sklo, plasty, drobný stavebný odpad, elektroodpad a zelený odpad. Okrem toho naša obec podľa kalendára zvozu separovaného odpadu uskutočňuje každý mesiac zber plastových fliaš, dvakrát do roka zber skla, dvakrát do roka zber elektroodpadu a dvakrát do roka zber zeleného odpadu a netreba ísť ani na zberný dvor. Stačí vyložiť

vytriedený odpad pred dom vo vreciach a o všetko sa postará obec. A predsa pre mnohých je aj toto veľmi ťažké urobiť. Jednoduchšie je plastové fľaše spáliť v domniene, že tým ušetria a trochu sa aj zohrejú, ale neuviedomia si, aké nebezpečné a škodlivé látky sa tým uvoľnia a dýcha to každý z nás. Snažme sa preto dôkladne triediť odpady, prispejme tým k ochrane životného prostredia a úspore drahých surovín, aby sa odpad nestal odpadom, ale putoval opäť na začiatok.

Erika Paulisová

NE DOBÁLJUNK MINDENT EGY SZEMETES EDÉNYBE !!!

Oszályozzuk a hulladékot, hogy azt újra lehasznosítani. Községünk területén szeparált hulladékgyűjtő udvar található, ahova lakosainknak lehetőségük van kivinni az üveget, műanyagot, az építkezési és az elektromos, valamint a zöld hulladékot. Ezen kívül a község a hulladék szállítási naptár alapján havonta egy alkalommal összeszedi a műanyag üvegeket, évente két alkalommal az üveget, az elektromos és a zöld hulladékot. Tehát lakosainknak csupán a házuk elé kell kihelyezni zsákokba az osztályozott hulladékot.

Sajnos azonban sokunk számára még ez is gondot okoz, egyszerűbb a műanyag flakonokat eltű-

zelní, nem tudásítva azt, hogy ezzel mennyi káros anyag jut a levegőbe, amit mindnyájan belélegzünk. A többi hulladékot pedig válogatás nélkül beledobálni egy szemetes edénybe, ami számtalan esetben olyan nehéz a sok nem oda tartozó szeméttől, hogy a kommunális hulladékot elszállító munkásaink szinte megmozdítani alig bírják.

Igyekezünk alaposan osztályozni a hulladékot, hozzájárulva ezzel környezetünk védelméhez, továbbá, hogy a hulladék ne szemét legyen hanem újra hasznosítható!

Fordítás: Szabó Andrea

FELHÍVÁS!

Szeretnénk figyelmeztetni Önöket, hogy ismét megjelentek községünkbe a különféle portékát kínáló „házalók”, akik csábító trükkökkel próbálnak bejutni főleg idős lakosainkhoz. A csalók sajnos egyre több figyelmetlen, hiszékeny embert károsítanak meg!

Kérjük Önöket, hogy ismeretlen személyeket ne engedjenek, hívjanak be udvarukba, házukba, mivel ilyenkor kifizyelik a megtakarított pénz rejtékhelyét és értéktárgyakat, majd a sértett figyelmét elterelve **eltulajdonítják azt így könnyen bűncselekmény áldozatává válnak.**

Igyekezünk közösen megvédeni vagyonunkat az idegenektől!

UPOZORNENIE!

Radi by sme Vás upozornili, že sa znova rozmohol **podomový predaj**. Dôrazne Vás žiadame, aby ste predajcov nepozývali do svojich dvorov a domov. Oni vysledujú, kde máte schované cennosti, peniaze a následne **Vás môžu vykradnúť.**

Snažme sa spoločne chrániť svoj majetok pred cudzími!

Kalendár plánovaných kultúrnych podujatí:

25. apríl	17. hornozemská jarná spomienková výprava
<u>Programy ku dňu matiek:</u>	
4. máj	ZŠ s VJM
7. máj	MŠ s VJM
9. máj	MŠ
10. máj	Klub dôchodcov
11. máj	ZŠ
17. máj	Festival folklórnych skupín
25. máj	Prvé prijímanie
1. jún	Konfirmácia
1. jún	Deň detí
15. jún	Hody
20-22. jún	Dni obce
25. jún	Rozlúčková slávnosť - ZŠ
26. jún	Rozlúčková slávnosť - ZŠ s VJM

NOVORODENCI

Vivien Csicsóová, Ružová 14	11. decembra
Norbert Rigó, Jarmočná 3	18. januára
Masha Laczová, Športová 9	22. januára
Karolina Salkayová, Družstevná 6	23. januára
Dóra Basternák, Jarmočná 42	12. februára
Alexander Horváth, Pribeta	17. februára
Norbert Horváth, Pribeta	17. februára
Lorena Lucia Paradiová, Hlavná 268	14. marca
Lukas Soóky, Mierová 127	14. marca

ÚJSZÜLÖTTEK

Csicsó Vivien, Berencsik köz 14	december 11.
Rigó Norbert, Vásártér utca 3	január 18.
Lacza Masha, Sport utca 9	január 22.
Salkay Karolina, Sivatag utca 6	január 23.
Basternák Dóra, Vásártér utca 42	február 12.
Horváth Sándor, Perbete	február 17.
Horváth Norbert, Perbete	február 17.
Paradi Lorena Lucia, Fő utca 268	március 14.
Soóky Lukas, Béke utca 127	március 14.

OPUSTILI NÁS

Margita Majorosová (81), Mierová 117	10. decembra
Imrich Mihalovič (64), Nový rad 26	15. decembra
Irena Gyurcsovicsová (86), Dlhá 23	27. decembra
Irena Takáčová (82), Jarmočná 31	28. decembra
Tibor Telkesi (22), Pribeta	8. januára
Alžbeta Farkasová (70), Družstevná 62	8. februára
Ján Orvos (81), Revolučná 13	14. februára
Terézia Králiková (79), Dlhá 2	27. februára
Tibor Zsitva (63), Cintorínska 6	4. marca
Mária Nagyová (62), Novozámocká 2	26. marca
Matilda Kyselícová (87), Nádražná 19	30. marca

ÖRÖKRE ELTÁVOZTAK

Majoros Margit (81), Béke utca 117	december 10.
Mihalovič Imre (64), Váczy sor 26	december 15.
Gyurcsovicsová Irén (86), Túlsó kertek alja 23	december 27.
Takác Irén (82), Vásártér utca 31	december 28.
Telkesi Tibor (22), Perbete	január 8.
Farkas Erzsébet (70), Sivatag utca 62	február 10.
Orvos János (81), Sanghaj 13	február 14.
Králik Teréz, (79), Túlsó kertek alja 2	február 27.
Zsitva Tibor (63), Temető utca 6	március 4.
Nagy Mária (62), Újvári út 2	március 26.
Kyselica Matild (87), Sallai utca 19	március 30.

Kulturális eseménynaptár:

április 25.	17. Felvidéki Tavasz Emlékhadjárat
<u>Anyák napi műsorok:</u>	
május 4.	Magyar Tannyelvű Alapiskola
május 7.	Magyar Tannyelvű Óvoda
május 9.	Szlovák Óvoda
május 10.	Nyugdíjas klub
május 11.	Szlovák Alapiskola
május 17.	Népművészeti Fesztivál - Csemadok
május 25.	Elsőáldozás
június 1.	Konfirmáció
június 1.	Gyereknapi
június 15.	Búcsú
június 20.-22.	Falunapok
június 25.	Ballagás - Szlovák Alapiskola
június 26.	Ballagás - Magyar Tannyelvű Alapiskola

PRIBETSKÝ SPRÁVODAJ - PERBETEI HÍRMONDÓ

Vydavateľ/Kiadó: Obec Pribeta – Perbete Község. Adresa/Cím: Obecný úrad – Községi Hivatal, Hlavná 113, 946 55 Pribeta. IČO: 00306649. Evidenčné číslo/Nyilvántartási szám: EV 4315/11 – Ministerstvo kultúry SR. ISSN 1338-9912. Redakčná rada/Szerkesztőbizottság: Ing. Gabriela Laczová, Mgr. Edit Szabó, Zsuzsanna Szatmári-Ölveczy, Mgr. Anita Sukolová, Bc. Tímea Juhászová, Mgr. Andrea Laczkóová. Spolupracovníci/Közreműködtek: Mgr. Stavruľa Angyalová, PaedDr. Karol Balogh, Mgr. Lucia Benková, Attila Bíró, Mgr. Katarína Čupková, Alžbeta Dikáčová, Bc. Zuzana Hóková, Jana Gáborová, Mgr. Zoltán Erdélyi, Ing. Milán Klapocký, Bc. Renáta Matušeková, Peter Nagy, Eva Oláhová, Mária Ostružník, Erika Paulisová, Nikoleta Porubská, Andrea Szabó, Mgr. Peter Tóth, Mgr. Šarolta Törökova, Mikuláš Úszák, Mgr. Jaroslava Zatková. Grafika a tlač/Tördelés és nyomtatás: KÖRUND desktop, spol. s r.o., Považská 18, 940 87 Nové Zámky. Počet výtlačkov/Példányszám: 1100. Redakcia si vyhradzuje právo zmien a redakčných úprav publikovaných príspevkov. Obsah publikovaných príspevkov sa nemusí stotožňovať s názorom redakcie. A szerkesztőség fenntartja a kéziratok lerövidítésének és módosításának jogát. A közölt cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállalja a felelősséget. Öznámenie o štruktúre vlastnických vzťahov vydavateľa: 100 % vlastníkom je Obec Pribeta, Hlavná 113, 946 55 Pribeta.